

FLUVIUL RIN

Fluviul Rin (In limba germana “Rhein”, olandeza “Rijn”, franceza “Rhin”, italiana “Reno”, Latina “Rhenus”) este unul dintre cele mai mari fluvii ca lungime din Europa. Rinul are o lungime de 1,320 kilometri (aproximativ 820 mile), dintre care 833 km sunt navigabili. Bazinul hidrografic al raului atinge la 198.735 km² și are un debit mediu de 2.330 m³/s. Numele Fluviului este de proveniență antică și are etimologia din limba indogermană, verbul „re” sau „ri” însemnând „a curge”. Celtii i-au dat denumirea de „Rhenos, iar romanii „Rhenus”. În timpul Imperiului Roman, Rinul și Dunarea au constituit cea mai mare parte din frontiera de nord a imperiului. Avea de asemenea o importanță majoră în transportul de marfuri dar și în formarea unui forț de apărare. Multitudinea de castele și fortificații feudale de-a lungul raului atestă importanța acestuia ca și drum navigabil. În urma studiului petrografic al straturilor de roci din valea fluviului s-a putut estima o vechime de 12 milioane de ani, ce ar însemna că ar fi izvorat în perioada miocenă. Se

presupune că Rinul ar fi izvorat inițial din masivul muntos Kaiserstuhl din Germania. Acum cursul raului este compus din „Rinul anterior” cu punct de izvorare lângă Oberalppass, Masivul Gotthard (Elveția) și din „Rinul posterior” cu punct de izvorare în Muntele Rheinwaldhorn, Elveția și are ca punct de varsare Hoek (Olanda). De-a lungul cursului raul este marcat kilometric. Această marcare a Fluviului Rin începe în de la podul Konstanz. Marcarea se face prin existența unor table kilometrice pe maluri care la rândul lor sunt intercalate cu niște tablite cu o cruce neagră ce semnifică fiecare 500 de metri ai cursului apei. Rinul are la origine mai multe izvoare, de fapt el se formează din confluența „Rinului anterior” și a „Rinului posterior”. Cursul Rinului este fragmentat, împărțit în mai multe regiuni. Astfel în primă fază întâlnim „regiunea izvoarelor”, după care fluviul trece prin „regiunea alpină”. După unirea Rinului posterior cu cel anterior, fluviul curge spre nord și se varsă în lacul Bodensee, fiind că o „delta” datorită rezervației naturale de protecție a pasărilor. Următoare acestei regiuni vine zona lacului fiind la rândul ei împărțită în lacul inferior și lacul superior, zona ce se întinde până la podul Konstanz. De la ieșire din localitatea Bodensee, Rinul este împărțit în trei, și anume: de la Basel până la Bingen el este numit „Rinul Superior”. Între Bingen și Bonn el este numit „Rinul mijlociu”, iar de la Bonn și până la delta de la Marea Nordului el este denumit „Rinul inferior”. Rinul se varsă printr-o delta la granița Germaniei cu Olanda.